

تارژەنيكى غەمگين و سۆزانيهكى پير

هاوكار نەسرەدين

تارژەنيك بە دەم تارژەننەو دەگريا و دەيگوت:
كەم پۆژ نەبوو بە قاسيديكدا دلى شكاوى خۆمى بۆ نەنيىرم
كەم پۆژ نەبوو بە خۆردا سىبەرى شكاوى خۆمى بۆ نەنيىرم
كەم پۆژ نەبوو بە مانگدا گەلاي پەژموردهى خۆمى بۆ نەنيىرم
كەم پۆژ نەبوو بە بە باخدا بۆنى غەمگينى خۆمى بۆ نەنيىرم
كەم پۆژ نەبوو لە بەردەم چىراي مەيخانەكاندا وشەي سووتاوى
دلى بۆ نەنيىرم
كەچى يار مىلى شكاوى گولئىكى بەرز نەكردهو و وشەيهكى
نەخويندەو
من سنگى خۆم بۆ يار، خودا و مروّف پرووت كردهو و نەيان
خويندەو.

دەزانم كەس ناتوانيت دلى شكاوم راقە بكات
كەس ناتوانيت كووچە خاپوورەكانى دلم تا ئەبەد تەي بكات
كەس ناتوانيت دلى شكاوم گلير بكاتەو.

تارژەن بەكول دەگريا و دەيگوت:
بە من چى ئەگەر سەحرا ببيت بە چەمەنزار؟
بە من چى، بە من چى، بە من چى...!؟

....

سۆزانيهكى پير لەسەر هەمان ئاواز بە دەم مەستىيهكى قوولەو
بە تارژەنى گوت:
با جەستە بگەرپتەو بۆ تافى لاويىي، خۆ جەستە هىي من نەبوو!
جەستەي شكاوم هەر پارچەيهكى لە باوەشى پياويكدا بوو،
دواي تيربوونيش لە قورگى كۆلانەكاندا دەنووست و پياسەي
دەكرد.

دهزانم کهس ناتوانیت جهستهی شکاوم راقه بکات
کهس ناتوانیت پرزولی جهسته م گلیر بکاته وه
کهس ناتوانیت جهستهی پروتم تا ئه بهد بخوینیته وه

چ ریکه وتیکی سهیره

تو دلی شکاوت کهس ناتوانیت گلیری بکاته وه و

من جهستهی شکاوت و م...

تو یارت بهرنه کهوت و شکایت.

من هزاران پیایوم بهرکهوت و گوزهی جهسته شم بووه خولمیش!

تو یارت بهرنه کهوت و له گه لی ژوانت نه بهست و تنیا بوویت

من له گه ل هزاران پیایو ژوانم بهست و که چی ته نیاتر بووم له

مانگ!

.....

تارژهن تاری ده ژهند و بهدم گریانه وه بهرهنیسی دها و ده یگوت:

پارچه یهک له دلم هزاران درزی نه بینراوی تی کهوت.

ئهو پوژهی، که بینم فه رمانبه ره کان هه ر بو خوشیی غروری

کارگوزاره کانیا ن ده شکاند.

پارچه یهک له دلم بوو به غوبار، که بینم منداله کان له ئه فریقا

برسیه تی سووتاندوونی.

گوشه یهکی تری دلم شه قارشه قار بوو، که پروانیم به خیر

غروری سوالکاران ورد ده کریت.

سه تان درز کهوته گوشه یهکی تری دلم، که بینم هزاران پیایو له

به ر ناوی خلیفه عه لی و عومه ر یه کتر ده کوژن.

دهزانم هیچ هه کیمیک ناتوانیت درزه کانی سه ر دلم بژمیریت.

هیچ هه کیمیک ناتوانیت دلی وردبووم چاک بکاته وه

دهزانم هیچ جادووگه ری ناتوانیت دلی دزراوم بو بدوزیته وه

ئهو پوژهی له سه ر که شتییه کان له کاتی مهستییدا هه ر ماسییهک

پارچه یهکی بردبوو.

دهزانم هیچ جادووگه ری ک نازانیت پارچه کانی دلم له هیلانیهی چ

بالنده یهک دان،

ئهو پوژهی له کاتی خه وتنم له ژیر درهختی ناومیدییهی هه ر بالنده

و به بیړه حمیی خویان پارچه پارچه بردبوویان.
ئهو پوژه غووربه تی من دهستی پی نه کرد به ندره کان منیان
خسته باوشی ولاته نه ناسراوه کان!
ئهو پوژه دهستی پی کرد وا وهک حه لاج هه رچیم وت و کهس
تینه گه یشته.

ئهو پوژه غووربه تی من دهستی پی کرد وا حه قیقه ت کریاری
نه بوو.

ئهو پوژه ته نیایی من دهستی پی کرد، ویلی من وهک ماجه لان
شروع بوو که تو خوتت لیشاردمه وه
ئهو پوژه حه سره ته کانی من زور بوون، که مانگ به تیشکی خور
پووناکییی په یدا کرد.

کهس ناتوانیت بزانت فرمیسه که کانم سهر به چ هه وریکی غه مگینن.
کهس ناتوانیت بزانت سووتانم به ناگری چ دوزه خیک بووه.
کهس نازانیت...

.....

سوزانییه غه مگینه که دهستیکی به سهر جهسته ی پیری خویدا هینا
و به تارژهنی گوت:
کهس ناتوانیت (ئاها) هه کانمان له م هه وایه دا بژمیریت.
کهس ناتوانیت گریانی بی فرمیسه کمان بخوینیته وه.
هیچ به هه شتیک، ناتوانیت قهره بووی سووتانه کانمان بکاته وه.

چهند شوخییه کی ناشیرنه
پاش سووتان ومیدی چوون بو به هه شت
پاش ناپاکی په یقین له مهر وه فا
پاش جهنگ ناشتی
پاش پاره پاره بوون ئومیدی چاکبوونه وه
چ شوخییه کی ناشیرنه، چ شوخییه کی ناشیرنه، چ شوخییه کی
ناشیرنه...!